

introdukce nativních
druhů rodu

Isotype of:
Gypsophila venusta Fenzl
Ref.
Pug. Pl. Nov. Syr. 1:9 1842
Missouri Botanical Garden (MO)

***Gypsophila venusta* Fenzl. —**
Fenzl.

In virgultis pr. Aleppum. D. 13. Maj. 1841.
Th. Kotschy. Pl. alepp. kurd. moss. 221. Ed. Hohenacker. 1843.

7964

MISSOURI BOTANICAL GARDEN.

introdukce v sekcích *Rokejeka* a *Corymbosa*

- vysoké, větvené, vytrvalé druhy s květy v bohatých latách skládaných z vidličnatě větvených dichasií, stopky květů jsou krátké a tuhé
- zvonkovité kalichy květů jsou charakteristické oxalátovými inkrustacemi v parenchymu blanitých obvodových částí
- asi 50 druhů oceanických i kontinentálních euroasijských oblastí

***Gypsophila paniculata* L.**

Gypsophila parviflora MOENCH.

(polo)vzpřímené stonky až metr vysoké, po celé délce větvené listy lineárně kopinaté, nezřetelně třínervé, ostře špičaté množství drobných bílých kvítků s okrouhle klínovitými petaly dvakrát delšími než sepaly; kvete v červnu ze stepí, písčitých a kamenitých pahorků, podél borových lesů ze střední Evropy po Mongolsko a Čínu, záznamy o pěstování 1759

***Gypsophila fastigiata* L.**

Gypsophila pulposa GILIB., *Gypsophila arenaria* WALDST. & KIT.

vystoupavé stonky často přes půl metru vysoké, jen v horní části větvené a žláznatě chlupaté listy lineární, tupě ukončené květy v hustých chocholících drobné, bílé s klínovitými petaly až dvakrát delšími plátků kališních písčiny suboceanické Evropy, hybridizuje s druhem předešlým

***Gypsophila pacifica* KOMAR.**

stonky až metr vysoké, v horní části větvené listy hrotnatě vejčité, objímavé, s pěti a více nervy květy v řídkých chocholících s bledě růžovými petaly až dvakrát delšími brvitých sepálů, kvete v srpnu a září štěrbině skal a přímořských útesů od severozápadu Sibíře k Heilongjiangu, v kultivaci od r. 1912

***Gypsophila tenuifolia* M. BIEB.**

Gypsophila squarrosa SCHISKIN

tenké stonky s dlouze lineárními listy přízemními a zkrácenými lodyžními, větvené pod květenstvím květenství řídce vidlanovitá i hlávkovitě stažená s většími růžovými nebo bílými květy, petaly až třikrát delší sepálů skalnaté svahy a alpské louky kavkazských a anatolských pohoří

Isotype of:
Gypsophila
Ref.
Aug. Pl. Nov.
Miss

***Gypsophila venusta* Fenzl. —**

Fenzl.

In virgultis pr. Aleppum. D. 13. Maj. 1841.

Th. Kotschy, Pl. Alepp. kurd. moss. 221. Ed. Hohenacker. 1843.

7901

MISSOURI BOTANICAL GARDEN.

introdukce v sekci *Dichoglottis*

- monokarpické druhy s řídkce vidlanovitými květenstvími, květní stopky jsou vláskovité a ohebné
- oxalátové krystaly v parenchymu kališních lístků zpravidla chybí
- na dvacet druhů z východních oblastí íránsko-turanského fytogeografického regionu

***Gypsophila elegans* M. BIEB.**

Gypsophila producta STAPF

byliny často přes půl metru vysoké, větvené v horní části, s listy kopinatými a nezřetelně třínervými
početné květy v řídkých dichasiálních latách, bílé nebo růžové, s petaly nezřídka purpurově žilkovanými, vykrojenými, kališních lístků až třikrát delšími; kvete od května do září
z kamenitých pahorků a polí kaspické a černomořské oblasti

***Gypsophila viscosa* MURR.**

Gypsophila carminea GARD. CHRON.

stonky do půli metru vysoké, v horní části pod nody více či méně lepkavé, s listy přisedlými, kopinatě zahrocenými
květenství řídkce vidlanovitá; růžové nebo bílé kvítky s petaly jen zřídka slabě vykrojenými, kalicha až třikrát delšími; od května z písčitých vádí (až k 1700 m) v Sýrii a Palestině, pěstována od r. 1783 (*G. elegans* od 1828, v kulturách obě často zaměňovány)

introdukce ve skupině *Psammophiliella*

- většinou monokarpické druhy s květními kalichy trubkovitě staženými, nejvýše do třetiny rozeklanými
- tobolky s početnými semeny se otvírají čtyřmi chlopněmi
- pět převážně maloasijských druhů z kamenitých pahorkatin

***Gypsophila muralis* L.**

Gypsophila serotina HAYNE, *Gypsophila stepposa* KLOKOV

byliny do čtvrt metru vysoké, bohatě větvené, s listy lineárními
početné květy v řídkých dichasiálních latách, dlouze stopečkaté, bílé nebo růžové s petaly temně žilkovanými, kališních lístků až dvakrát delšími; kvete od května do mrazů
z ruderálních stanovišť, s rozšířením dnes téměř kosmopolitním

***Gypsophila venusta* Fenzl. —**

Fenzl.

In virgultis pr. Aleppum. D. 13. Maj. 1841.

Th. Kotschy, Pl. Alepp. kurd. moss. 221. Ed. Hohenacker. 1843.

7901